

*“Når menneskene er begyndt at fjerne sig fra meget af det,
der er skik og brug, vil det let komme til at føle,
at det står ene med sine tanker og ønsker, men når det lærer
de love at kende, der ligger bag bønnens magt, og forstår
at bruge dem, vil det mærke at det aldrig er ene,
men at der står stærke åndelige kræfter bag den forvandling
af jorden og menneskeheden, det nu er ved
at blive en bevidst medarbejder i.”*

Martinus

Introduktion til
Martinus Åndsvidenskab

“Den materialistiske videnskab er et produkt af intelligens, mens den kosmiske videnskab er et produkt af intellektualiseret følelse og intuition.”

Martinus

Kære læser

Er du også ved at vokse ud af det gamle verdensbillede?

Altså det verdensbillede der siger, at vi kun lever ét liv og så er det slut – og at alt, hvad der sker i tilværelsen, er mere eller mindre tilfældigt? Så vil jeg virkelig anbefale dig at læse denne introduktionsfolder om Martinus Åndsvidenskab.

Og nej – vær helt rolig! Du er ikke på vej ind i en religiøs sekt, selvom du vil møde ord som Gud, Guddom, Bøn osv. – tværtimod!

I største næstekærlighed



Maria Langekær

Hvem er Martinus?

Martinus deler hjemland med den store eventyrforfatter H.C. Andersen, som kunne gøre et eventyr ud af virkeligheden. Man kan sige det omvendte om Martinus. Han har gjort eventyret til virkelighed ved at forvandle religionernes evige kerne og ubegrænsede kærlighedsbudskab til åndelig videnskab!

Martinus fødtes i 1890 i Sindal, Nordjylland hvor han voksede op hos plejeforældre på et lille husmandssted. Han fik ingen uddannelse udover den elementære skolegang og ønsket om selv at blive skolelærer gik ikke at opfylde pga. de ringe økonomiske kår. I stedet blev han røgterdreng, mejerist, oppasser, nattevagt, postbud og kontorist i København.

Det følgende er Martinus' egne ord fra manuskriptet til 'Den Intellektualiserede Kristendom': "I mit 31. år oplevede jeg en åndelig proces, der førte mig ind i en kosmisk mission. Det var en aften i marts måned 1921, at jeg således sad i fuldstændigt mørke i mit værelse på Nørrebro Runddel i København og koncentrerede mig på Gud. Og det var under denne koncentration på Gud og i dette totale mørke, at jeg i vågen dagsbevidst kosmisk vision kom til at opleve min dengang for mig selv ufattelige guddommelige kaldelse til intuitivt at klarlægge og manifestere som kosmisk videnskab det 'meget', som Jesus kunne have fortalt sine disciple, men som hverken de eller datidens offentlige autoriteter og myndigheder var udviklede nok til at kunne fatte. Den Kristusvision, jeg oplevede, var ikke nogen drøm eller hallucination, men en absolut vågen kosmisk dagsbevidst oplevelse indebærende en tydelig tilkendegivelse af en mission, jeg skulle udføre. Allerede næste formiddag følte jeg, at jeg igen måtte meditere.

Efter at jeg havde sat mig til rette i min kurvestol, der nu forekom mig at være opladet med en form for stærk åndeligt virkende kraft, bandt jeg et tørklæde for øjnene og

befandt mig således i dybt mørke, men i absolut vågen dagsbevidst tilstand. Med ét var det som om jeg så ind i en halvmørk himmel, hvorover der bevægede sig en mørk skygge, som efterlod himlen mere lys. Denne skyggepassage hen over himlen skete flere gange, og for hver gang blev himlen mere lysende, indtil den udgjorde et blændende ocean af lys i guldets reneste farve, der overstrålede alt andet eksisterende lys. Det formede sig som tusinder af vibrerende lodrette gyldne tråde, der totalt opfyldte rummet. Jeg befandt mig alene midt i dette guddommeligt levende gyldne lysvæld, men uden selv at fremtræde i nogen som helst synlig form. Jeg havde ingen organisme, ligesom alle skabte ting omkring mig, mit værelse, mine møbler, ja hele den materielle verden var helt forsvundet eller uden for sansernes rækkevidde. Det blændende gyldne lys med sine vibrerende gyldne lystråde havde optaget i sig alt, hvad der ellers er tilgængeligt for sansning eller livsoplevelse, men alligevel kunne jeg gennem det stærke gyldne lys dagsbevidst opleve, at jeg havde en levende eksistens uden for de fysiske fænomeners verden, uden for alt hvad der ellers fremtræder som skabte foreteelser. Jeg var uden for tid og rum. Jeg var ét med uendeligheden og evigheden. Jeg var i mit udødelige Jeg's element, det udødelige Jeg, der tilsammen med alle eksisterende levende væseners udødelige Jeg'er er ét med verdensaltets Jeg eller evige ophav. Jeg var her ét med den gennem alle tider, gennem alle verdenskulturer, verdensreligioner, racer og folkeslag bevidst og ubevidst søgte, dyrkede og tilbedte evige almægtige, alvise og alkærlige Guddom."

Du kan læse meget mere om Martinus og hans kosmiske mission på de efterfølgende sider.

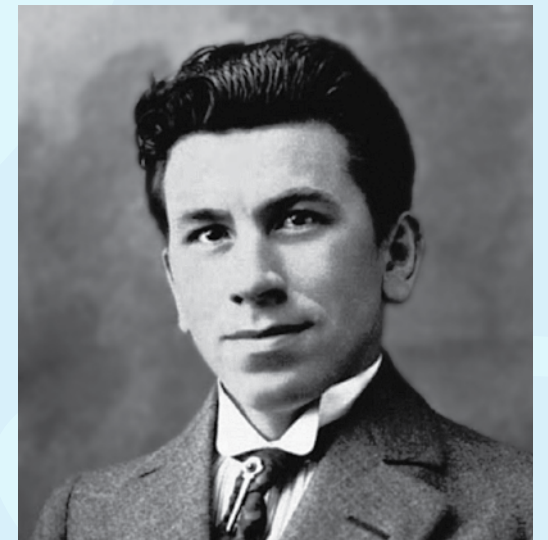
Opfyldelsen af Kristi profetier

"Verdensgenløsningens udfoldelse i vor tid er at give menneskene viden og ikke tro. Men at give menneskene viden er jo at give dem ånd. Og hvis denne viden udgør selve livsmysteriets løsning, er en fuldkommen helhedsanalyse af selve verdensaltet, Guddommen og det levende væsen, kan den ikke undgå at udgøre eller være hundrede procent identisk med 'den hellige ånd'. Og kun dette kan være opfyldelsen af, hvad Bibelen i kraft af Kristus har forjættet menneskene. Mit arbejde er ikke en ny dogmatisme eller et nyt trosobjekt, men er udelukkende videnskab.

Det har ganske vist ikke sine professorer eller doktorer, men det forandrer ikke den kendsgerning, at det aldrig nogen sinde kan omstødes, idet det indeholder enhver tings absolutte begrundelse for dets identitet med det store facit, 'alt er såre godt', det mørke såvel som det lyse, det onde såvel som det gode.

En bedre analyse og dermed et bedre livsfundament kan ikke skabes eller kan ikke eksistere. En større begrundelse for næstekærligheden kan således ikke gives, og et større grundlag for skabelsen af væsenets egen frigørelse vil der således heller aldrig nogen sinde kunne åbenbares, idet en sådan ville være totalt umulig. Men da mit arbejde er en analyse af sandheden, er en videnskabelig udredning af, hvorledes det går til, at alt er såre godt, at det altså er selve livets analyse, er den ikke noget, jeg kan være ophav til. Den har ikke noget ophav, den er selve livets analyse, er fra evighed til evighed." ■

Citeret fra 'Åndsvidenskab' – Kosmos nr. 11 (1999)



30 år gammel i 1921
– året for hans kosmiske fødsel.



Martinus 44 år gammel.

Martinus' kosmiske mission

Følgende spørgsmål blev stillet Martinus:

Hvorfor har "Martinus-bevægelsen" ikke et passende navn, ved hvilket den kan kendetegnes ligesom de andre åndelige bevægelser, såsom Teosofi, Antroposofi, Indre Mission, Jehovas Vidner etc.?

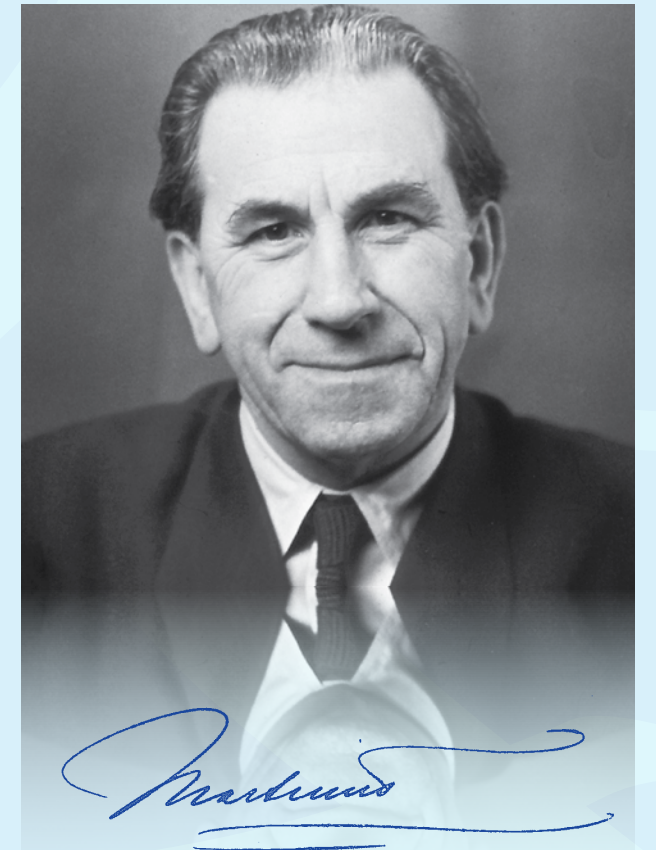
"Den åndelige videnskab kan ikke indkapsles i foreninger eller sekter med over- og underordnede. Livet selv, synonymt med Gud, er den højeste lærer i menneskets udvikling frem imod en højere bevidsthed – alkærligheden."
Martinus

Martinus svar:

Da der ikke under nogen som helst form omkring mit åndsarbejde eksisterer og heller aldrig nogensinde vil komme til at eksistere forenings-, sekt- eller religionsdannelse med opsatte love og forskrifter, med sakramenter og dåbshandlinger etc., vil der her således ikke være nogen som helst "Bevægelse" at give navn.

At mit åndsarbejde får flere og flere interesserede studiedeltagere og læsere betyder dog ikke, at disse derved kan udtrykkes som et organiseret, religiøst samfund. At man studerer eller læser mine værker betyder lige så lidt, at man derved danner menighed, sekt eller kirke, som hvis man læser andre forfatters videnskabelige værker. Da hele mit åndsarbejde kun går ud på at være en undervisning eller en manifestation af kundskaber i form af verdensbilledets analyser og derigennem blotte betingelserne for næstekærligheden eller de humane livsførelse eller væremåde, der gør mennesket identisk med verdensfreden, kan mit arbejde således ved sin intellektuelle struktur aldrig nogen sinde blive en religion, baseret på tro. Det kan derimod udelukkende kun blive en skole, en læreanstalt, en institution for vejledning og uddannelse i livsvidenskab, hvorved den udviklede studerende kan blive i kontakt med sin guddommelige omkælbelse fra dyr til "Mennesket i Guds Billede".

Dette mit arbejde er således for absolut alle sandhedssøgere ganske uafhængigt af hvilken religion, nation eller race, de så end måtte tilhøre. Mine analyser er ligesom en hvilken som helst anden videnskab absolut neutral og upartisk.



Da mit åndsarbejde således er en manifestation af og en vejledning i verdensbilledets evige analyser, kan det slet og ret kun være at betegne som kosmisk videnskab, der igen er det samme som "åndsvidenskab", ligesom de studerende af denne åndsvidenskab kun kan være at udtrykke som "Åndsforskere". At udtrykke mit åndsarbejde og dets interesserede forskere ved nogen anden betegnelse kan kun være udtryk for en total misforståelse. ■

“Jeg fik evne til at sanse ting, der umuligt kunne opleves igennem blot og bar fysisk sansning”

“Som før berettet begyndte min åndelige mission med nogle psykiske oplevelser og disse oplevelsers særlige struktur var noget ganske privat for mig selv alene. Det, der kom til at betyde noget for andre mennesker, var den omstændighed, at de efterlod mig i en tilstand, der satte mig i stand til at modtage en udstrakt viden om hele universet, ja, selve den Guddommelige verdensplan blev fuldstændig underlagt min sanseevne, blev til vågen dagsbevidsthed.

Jeg fik evne til at sanse ting, der umuligt kunne opleves igennem blot og bar fysisk sansning. Jeg så, hvorledes enhver begrænset ting, ligegyldigt hvilken størrelse den så end måtte indtage, var en åbenbaring af uendeligheden og dermed af evigheden. Evigheden blev således synlig som det faste punkt, medens tiden og dermed rummet var det bevægelige. Idet jeg således var bevidst i evigheden, var jeg blevet identisk med ‘det absolutte’, ‘det uforgængelige’, og så alle ting ud fra ‘dette absolutte’, ‘dette uforgængelige’. Idet jeg var blevet bevidst i evigheden, var identisk med udødeligheden, overlevede jeg ethvert tidsbegreb. Jeg eksisterede både før og efter en hvilken som helst ting og kunne således se både dens alfa og omega, dens begyndelse og afslutning eller hele dens livsbane. Og det er denne oplevelses-evne, jeg i mit hovedværk Livets Bog udtrykker som ‘kosmisk bevidsthed’, ligesom jeg har udtrykt beskrivelsen af livets detaljer, set ud fra denne iagttagelses-evne, som ‘kosmiske analyser’. Disse mine ‘kosmiske analyser’ er altså det samme som iagttagelser, der er

blevet mulige grundet på min frigørelse fra tiden og rummet. Mine psykiske oplevelser var altså en proces, der så at sige pludselig i min bevidsthed affødte denne frigørelse. Jeg havde oplevet en ‘indvielse’. Der var igennem nævnte proces sket en forvandling med min bevidsthed. Medens jeg før kun var bevidst i en bestemt tid og et bestemt rum, var jeg på en vis måde nu blevet bevidst i alle tider og alle rum. Medens min bevidsthed for denne min oplevelse kun var at udtrykke som ‘lokalbevidsthed’, var den nu blevet at udtrykke som ‘universalbevidsthed’. Og efter denne forandring af bevidsthed blev det en let sag for mig at orientere mig med hensyn til det levende væsens og dermed jordmenneskeheds skæbne. Det blev en let sag for mig at se, at hele det ocean af lidelser, jordmenneskene befinder sig i, udelukkende skyldes den omstændighed, at de endnu ikke er mentalt frigjorte. De er endnu bundet af tiden, af rummet eller af materien. Deres livs – og verdensopfattelse har derfor intet med selve det evige liv eller den virkelige verdensplan at gøre. De udgør allerhøjest kun opfattelsen af en lokalitet af selve verdensaltet. Men kun at kende eller sanse en lokalitet og tro, at denne er helheden, er jo det samme som at leve på en illusion. Men at leve på illusioner er igen det samme som at leve på fejltagelser. Og da et liv baseret på fejltagelser kun kan afføde skuffelser, har vi her årsagen til, at jordmenneskeheds daglige tilværelse er et liv i skuffelser, sorger og lidelser.” ■

Citeret fra første kapitel af ”Mental suveræniteten”.

Om evnen til at tale direkte med Gud

”Det er nemlig mit arbejdes mission at vise menneskene hen til Guds egen i form af de daglige erfaringer og oplevelser manifesterede ‘tale’ og derigennem gøre dem til frie åndsforskere og ikke til en kunstig åndelig sammenlutnings ‘embedsmænd’ og ‘undersætter’.

Den jordiske menneskehed er nu nået frem til et stadium i sin udvikling, hvor den må lære at forstå, at den Guddommelige visdom vælder frem alle vegne. Gud taler til menneskene gennem alle ting, behagelige og ubehagelige, gennem kriser, fattigdom og arbejdsløshed, gennem krig, revolution og lidelse såvel som gennem sundhed, styrke og velvære, gennem kærlighed, tolerance og visdom. Alt er udstråling af det samme væsen. Alt er en ud over verden, gennem hele universet, gennem mikrokosmos og makrokosmos rungende røst eller tale. Den vibrerer gennem stjernernes skin. Den lyser i klodernes gang. Den hviskes gennem den sagte brise og mumles i skovens dyb. Den fløjtes gennem fabrikkernes sirener og mærkes i maskinernes larm. Den synges over vuggen og tales ved graven. Den er anelse, vished og tro. Den er viden, erkendelse og håb. Den er død, opstandelse og liv. Den er farve, vibration og lys. Den er alt, hvad der overhovedet kan sanses, tænkes og opleves. Og da denne tale, jo mere den forstås af individet, viser sig som en bekræftelse på, at ‘alt er såre godt’, vil den altså være identisk med den allerhøjeste kærlighedsmanifestation og visdomsforkyndelse.” ■

Citeret fra Kosmos 1933



Martinus står med 1. bind af ‘Livets Bog’, med sit hovedsymbol i baggrunden, 1955.



Martinus tegner på et symbol (1968).

Forskellen på den materielle videnskab og åndsvidenskaben

Af Martinus

“På disse to videnskaber er der den forskel, at medens den materielle videnskab kan forstås og accepteres med intelligensen og derved blive til realistisk kendsgerning, kan åndsvidenskaben absolut ikke accepteres med intelligensen alene, selv om nævnte bevidsthedsegenskab naturligvis udgør en stor medvirkende faktor. Her skal for det første en meget højt udviklet humanitets – eller kærlighedsevne til og dernæst den for den kosmiske sansning uundværlige intuitionsevne.

Har man den højere udviklede kærlighedsevne og den heraf følgende tilsvarende intuition, kan man opleve tingene for sit eget vedkommende som absolut kendsgerning, selv om man ikke er i stand til at kunne forklare tingene og gøre dem til kendsgerning for andre, således som tilfældet er med den materialistiske videnskab.

Oplevelsen af åndsvidenskaben som kendsgerning er derfor i stor udstrækning automatfunktion. Den er en åndelig eller psykisk gave, der som en mental kraft overskygger væsenets bevidsthed, medens den materialistiske videnskab derimod kun er et resultat af viljemæssig forskning, eksperimentering og iagttagelse. Man forstår derfor, at meget fremtrædende videnskabsmænd, der er kapaciteter i material forskning og viden, undertiden ignorerer åndsvidenskaben som fantasi, som spekulation og digt”. ■

(Livets Bog VII, stk. 2535)



“...Og hvem er det, der har brug for åndsvidenskaben?

Af Martinus

“Det er de mennesker, i vis bevidsthed sorger, lidelser og skuffelser har vakt medfølelsesevnen med andre, der har det svært. Altså mennesker, hvis følelsesliv er udviklet til en kærlighedsevne ikke blot rettet mod ét væsen af modsat køn, men mod omgivelserne i det hele taget. Dette menneskelige følelsesliv gør dem ikke sentimentale, thi samtidig er deres logiske sans, deres evne til at tænke og få overblik over årsager og virkninger, også udviklet. Disse mennesker er modne til at lære at tænke logisk ikke blot på fysiske, men også på åndelige områder. Og sådanne mennesker vil der blive flere og flere af i fremtiden. Det vil medføre en kursændring i videnskabelig retning inden for mentale og åndelige områder. Ikke i den betydning, at det er en videnskab som er forbeholdt mennesker med en bestemt uddannelse. **Man kan snarere sige, at de mennesker, der vil være modtagelige for den kosmiske logik, er de mennesker, livet selv har uddannet”.** ■

”Thi uvidenhed er nemlig den virkelige årsag til alt, hvad der hører ind under det, verden kalder ‘det onde’. Der hvor uvidenhed fjernes, ophører det såkaldte ‘onde’ med at eksistere.”
Martinus

Kærlighedens videnskab

Af Martinus

Åndsvidenskaben vil blive en faktor i den jordmenneskelige kultur, som i fremtiden vil få overordentlig stor betydning, idet den vil kunne hjælpe de enkelte mennesker bort fra flokbevidstheden og frem til en individuel tænkeevne. Mange mennesker tror ganske vist, at åndsvidenskaben blot er en ny religiøs sekt, eller forening, man kan blive medlem af. Men det er en misforståelse.

Åndsvidenskaben kan ikke udbredes ved propaganda eller suggestiv påvirkning, den kan modtages af de mennesker, som er blevet søgende og ønsker at komme i nærmere kontakt med livets evige love. En sådan kontakt kan ikke opnås ved noget medlemskab og ikke engang ved studier, med mindre disse studier forbindes med en praktisering af næstekærlighed og tolerance.

Kernen i åndsvidenskaben er den samme kerne, som findes i de højere religioner, kærlighedsbudskabet. Derfor vil åndsvidenskaben ikke fortrænge religionerne, tværtimod, gennem den vil man forstå, hvor stor betydning det havde, da Kristus sagde: "Tag dit kors og følg mig." Den enkeltes kors er de besværligheder og lidelser,

han eller hun må igennem, når de fjerner sig fra flokbevidsthedens nemme løsninger, selvhævdelse og vane-tænkning.

Når mennesket er begyndt at fjerne sig meget fra det, der er skik og brug, vil det let komme til at føle, at det står ene med sine tanker og ønsker, men når det lærer de love og kræfter at kende, der ligger bag bønnens magt og forstår at bruge dem, vil det mærke, at det aldrig er ene, men at der står stærke åndelige kræfter bag den forvandling af jorden og menneskeheden, det nu er ved at blive en bevidst medarbejder i. ■

"Den fulde forståelse af livets højeste analyser, og dermed oplevelsen af den højeste sandhed kan umuligt tilegnes ved blot og bar læsning af analyserne. Den kommer udelukkende kun ved at leve dem.

Disse analyser er ikke et svar på alt, hvad der overhovedet kan spørges om af kosmiske oplysninger, men de er et absolut fuldgældigt eller mere end tilstrækkeligt materiale til at udgøre den absolut ufejlbarlige og eneste vej ud af mørket..."

Martinus



Alt er såre godt

Af Martinus

Selv de "troende" tror det ikke • Et af de største problemer, ja, måske det største i verden, er at komme til forståelse af det bibelske udtryk: "Alt er såre godt". En sådan udtalelse vil af de fleste mennesker i dag blive betragtet som abnorm. Med alt det mørke og al den sorg, ulykke og lidelse, der er i verden, vil man tværtimod hævde det modsatte. Efter to verdenskrige og de forhold, de har ført med sig, siger mange mennesker, at der umuligt kan være nogen Gud til, så ville han ikke tolerere det blodbad, menneskene med deres krige, magtsyge og egoisme foranstalter mod hverandre.



Hvordan kan Gud være kærlig, når han tillader, at de levende væsener kommer ud for så megen lidelse, som tilfældet er? Både dyr og mennesker kommer ud for at sulte og fryse, blive syge og lemlæstede, rent bortset fra, at de også i stor udstrækning æder hverandre. Hvordan skal et menneske, der befinder sig lemlæstet midt i en verdenskrigs rædsler, føle denne sin skæbne som udtryk for et kærligt forsyn eller som bevis for, at verdensaltets struktur og love er guddommelige? Er det ikke også således, at selv religionernes troende tilhængere ikke fuldt ud accepterer disse guddommelige ord? Man taler om djævelske eller sataniske kræfter, der gør modstand mod Gud, og hvorigennem det såkaldte onde kan udfolde sig og bringe menneskene til "evig fortabelse" eller "helvede". Man foregøgler sig et helt andet væsen som ophav til "mørket" end Guddommen, nemlig djævelen. Derved tror man at have "reddet Guds ansigt", thi hvis Gud var ophavet til mørket eller det såkaldte onde, kunne han jo ikke være kærlig, så måtte han være ond. Og når det gudhengivne eller religiøse menneske tror, at mørket – lysets modsætning – er noget djævelsk eller "ondt", kan det ikke samtidig tro, at alt er såre godt.

Det behagelige og det ubehagelige

Så længe både troende og vantro fornægter livets store hovedfacit, fornægter de uden at vide det selve livslykkens fundament. Så længe de ikke forstår, at alt i virkeligheden er såre godt, og at noget absolut ondt umuligt kan forekomme, er de alle, hvad enten de kalder sig troende eller ateister, vantro, hvilket vil sige det samme som ufuldkomne eller ufærdige. De er endnu ikke nået frem til deres guddommelige bestemmelse: at være "mennesket i Guds billede efter hans lignelse".

Heller ikke den fysiske videnskab er i stand til at dokumentere eller påvise sandheden bag nævnte store hovedfacit. Og så længe den ikke kan det, er den også ufuldkommen og må i tilsvarende grad hvile på den overtro, at alt – ikke – er såre godt. Så længe både naive og intelligente mennesker fornægter livets hovedfacit eller fundamentet for al livslykke, er det ikke så mærkeligt, at de samme væsener må leve i en tilsvarende mangelfuld livslykke. Når disse mennesker ikke kan se, at alt er såre godt, bliver de meget let skuffede,

deprimerede, rasende eller hævngherrige på grund af alt det, de synes er såre dårligt. De har nemlig den opfattelse, at noget for at være godt også skal være behageligt, at det skal være ganske efter deres hoved. Er det ikke det, så er det dårligt. Og da menneskene er højst forskellige og rummer vidt forskellige erfaringer i deres bevidsthed, vil den ene let synes, at det er godt, som den anden synes er dårligt, og det kan de oven i købet komme op at slås om, hvilket måske vil medføre, at den, der før syntes, at alt var dårligt, vinder over sin modstander og nu synes, at alt er godt, medens modstanderen, der før syntes, det var godt, nu synes, at alt er dårligt. Og de vil højst sandsynligt kunne bytte livssyn adskillige gange uden at ane, at ingen af dem endnu ved noget om, hvad der er godt, men kun, hvad der er behageligt for dem selv, og hvad der er ubehageligt for dem.

Det ubehagelige gode

Når alt er såre godt, må alt være et gode, dvs. det må være til glæde og velsignelse. Og hvad der er til glæde og velsignelse kan kun være identisk med kærlighed, der altid på en eller anden måde er en form for kærtegn. Vi ved alle, at et kærtegn kan skabe den allerhøjeste sjælelige fryd, som kan gå igennem et levende væsens sansesæt. Men er det da muligt, at oplevelsen af selve verdensbilledets helhed eller livets grundfacit kan give et menneske en sådan sjælelig fryd? Det er ikke blot muligt, det er en realitet, hvert eneste menneske før eller senere vil nå frem til. Det er det samme som den allerhøjeste livslykke eller glæde ved at være til, en tilstand, som ingen personlige sorger eller ærgrelser vil kunne røkke, fordi man også ved, at selv disse tilsyneladende negative tilstande på længere sigt udelukkende vil være til gavn og velsignelse på grund af de erfaringer og den viden og visdom, de bibringer vedkommende menneske.

Dette vil altså i virkeligheden sige, at i samme grad man ikke kan se, at livet er fuldkomment, eller at alt er såre godt, i samme grad er man offer for pessimisme, der er det samme som modsætningen til livslykke og sjælefred. Man vil være offer for sort livssyn, bekymringer, skuffelse, sorg, had og livslede i samme grad som man ikke forstår det bibelske facit: "Alt er såre godt". ▶

Den hellige ånd

Men er selve dette bibelske facit da andet end et blot og bart postulat?, Ja, det er selve målet for vor livsopfattelse og den eneste form for livsopfattelse, der kan være virkelig udrenset og fri for disharmoni med livet. Det er det eneste synspunkt, den eneste form for livs- og verdensopfattelse, der kan være virkelig hellig. Og vi er her ved begrebet "den hellige ånd". Den hellige ånd er det samme som det allerhøjeste livssyn eller den allerhøjeste viden om Gud og dermed om verdensstrukturen eller livets love. Det var dette synspunkt, denne livsholdning, der af verdensgenløseren Kristus blev udtrykt som "talsmanden den hellige ånd", som skulle komme og vise menneskene, hvad de ikke på Kristi tid kunne fatte eller forstå. Udtrykket "talsmanden" brugte jøderne om hellige bøger, så det var ikke udtryk for nogen person, der skulle komme, men for en hellig viden og et helligt livssyn, der ville blive manifesteret og "fortælle om de kommende ting".

Målet for det levende væsens sansning og oplevelse er altså dette, at komme til at se, at alt er såre godt – også det eventuelle ubehagelige, som rammer ham eller hende. Uden oplevelsen af dette livssyn kan krig, ulykker, lidelse og smerte aldrig nogen sinde ophøre.

Uden dette syn vil ingen varig fred eller fuldkommen verdenskultur kunne skabes, ligesom intet jordisk menneske nogen sinde vil kunne opnå nogen fuldkommen lykke eller glæde ved at være til, hvis ikke vedkommende har dette livssyn som sit åndelige fundament. Det er naturligvis ikke et livssyn, der skal dikteres nogen, det er ikke noget, mennesker skal dresseres til at tro, det er noget, de skal udvikles til at forstå og på basis af indsigt og forståelse leve med i. Så lever de med i Guds eller Forsynets store plan med de levende væsener, som ikke består i, at disse skal ende i "helvede" eller "fortabelse", og heller ikke i, at de vedblivende skal bebyrde hinanden med lidelser, sorger, bebrejdelser, rgrelser, skuffelser, vrede og had, men virkelig blive i stand til at skabe "fred på jorden og blandt mennesker et velbehag", som der står i juleevangeliet. Det skal ikke ske ved mirakler eller diktatur, men gennem det enkelte menneskes oplevelse og manifestation af livslovene på bølgelængde med universets grundtone, som er kærlighed.

Det sure og det søde stadium

Så længe der er noget, man forfølger, forbander eller hader, så længe man kan opfyldes af bitterhed, skuffelse og livslede, så længe er man uden for Guddommens skabende bevidsthed. Men man er ikke uden for Gud! Det er fuldstændig umuligt. I ham lever, røres og er vi, og ikke det mindste støvgran, det mindste atom er uden for Gud. Vender man sig mod noget med sin kritik og hele sin negative tilstand, vender man sig i virkeligheden imod Gud. Man kritiserer Guddommen og verdensaltet, når man er utilfreds med sin næste og med livet i det hele taget. Man går i rette med elementerne og til hvad nytte? Det er som støvfnugget, der vil kritisere stormen og dirigere den. Men dermed kommer det ingen vegne. Stormen derimod kan føre det til sit bestemmelsessted, hvorfra blidere vinde måske fører det videre til nye mål. Når Gud befaler: "Der blive lys", kan det ikke nytte, at mennesket vil diktere mørke. Alle vegne, hvor menneskene vil lave om på Guds mentalitet og plan, kommer de til kort.

Hvordan kan vi da se på hele den nuværende verdenssituation i lyset af livets store grundfacit: "Alt er såre godt"? Er det godt med verdenskrige og koncentrationslejre? Er det godt med sygdomme, forbrydelser, ulykker, depression og egoisme? Ja, det er lige så godt og naturligt, som det er godt og naturligt, at et æble gennemgår sit sure stadium før det søde og modne. Ingen vil vel bebrejde et lille barn, at det opfører sig barnagtigt, eller et dyr, at det opfører sig dyrisk. Nej, men voksne mennesker, vil man indvende, de må da opføre sig som mennesker! Ingen kan opføre sig som noget, de endnu ikke er. Og jordens mennesker er endnu ikke rigtige mennesker, som de engang skal blive, derfor kan de heller ikke opføre sig som mennesker.

Vejen til selvforvandling

De jordiske mennesker jager hver især frem gennem livet og vil lave om på alle andre mennesker end lige akkurat dem selv. Det gælder i hverdagslivet, og det gælder i storpolitikken. Man vil have, at de andre skal være anderledes, for at alt kan blive såre godt. Og man forstår ikke, at hemmeligheden er den, at man selv skal blive anderledes for at opleve, at alt ER såre godt på basis af den evige fortid og med henblik på den evige fremtid. De kosmiske analyser giver svaret på, hvorfor ►

"Ingen kan opføre sig som noget, de endnu ikke er."

Martinus





forholdene for hele menneskeheden såvel som det enkelte menneske i øjeblikket er, som de er. Fordi man i fortiden i tidligere liv gennem dyrerige og primitive jordmenneskestadier har sået en sæd, man må høste. Både individuelt og kollektivt. Jordmennesket er endnu til dels et dyr, og derfor har det svært ved at undlade at opføre sig dyrisk. Og rent menneskeligt set er det endnu kun på et barnestadium, derfor opfører det sig barnagtigt. **Men ligesom alle frugter modnes til sin tid, vil også det jordiske menneske modnes liv for liv gennem erfaringer og viden om mørket. Hvad det møder af mørke er hverken straf fra en vred gud eller et resultat af tilfældige begivenheder. Det er høsten af fortidens tanker og handlinger, og intet levende væsen kan komme ud for noget som helst andet end det, som det selv på grund af sin fortid er det inderste ophav til.**

Fra en nebuloaseagtig tilstand har jorden gennem millioner af år udviklet sig til at blive en mineralsk klode med plante- og dyreliv. Af dyrelivet har de jordiske mennesker udviklet sig, det er alt sammen såre godt. Og det er også såre godt, at der af den jordiske menneskehed skal blive et rigtigt menneskerige, hvor fred og kærlighed er den naturlige tilstand mellem de levende væsener. Men hvordan skal de lære det? Ved at opleve virkningerne af de tankekombinationer og handlinger der er ukærlige og krigeriske på basis af det kosmiske kredsløbsprincip og loven for årsag og virkning lever de jordiske mennesker inkarnation efter inkarnation og høster, hvad de har sået, og en væsentlig del af denne høst, både den behagelige og den ubehagelige, oplever

man gennem forholdet til sin næste. Alle andre levende væsener tilsammen repræsenterer over for os Guds vilje, som vi ikke kan trodse eller modarbejde i længden uden at komme til kort. Men er det da ikke diktatur? Nej, det er den vej, ad hvilken vi kan lære noget om os selv. Og netop lære det, der lidt efter lidt får os til at prøve at lave os selv om i stedet for at ville lave de andre om. Hvert eneste jordisk menneske står i dag på toppunktet af sin udvikling og kan ikke på nogen måde være anderledes end det er i dette øjeblik, hverken forbryderen eller helgenen. Men ingen af dem er, som de vil være i morgen eller om et år eller tusind år. Deres livsoplevelse og erfaringer vil forvandle dem, og efterhånden som et menneske udvikles, tager vedkommende selv mere og mere bevidst del i denne sin forvandling. At ville bestemme over vor næste, hvordan han skal reagere og opføre sig, at ville diktere ham sin vilje, sin væremåde og livsopfattelse, er en af de største hindringer for jordmennesket i at nå frem til at opleve livslykken, som ikke er baseret på, hvad der sker, men på hvordan man selv reagerer over for det, der sker. ■

"Den højeste dekoration,
vi kan have, er vor venlighed
over for næsten."

Martinus

Øvelse gør mester

Af Martinus

Arbejdet med åndsvidenskaben stiller visse krav til den studerende. Ikke blot rent intellektuelt, den side af sagen er ikke den vanskeligste. Hvis man tilegner sig stoffet lidt efter lidt, efterhånden som man har brug for det, vil hjerneceller, der endnu ligger latent i ens hjerne, udvikles, og man vil mærke, hvordan evnen til at forstå tingene gradvis vokser, og lige sådan evnen til at forklare analyserne for andre, der virkelig er hungrige efter en sådan viden og indsigt.

Men selv om man koncentrerer sig om det teoretiske studium, må den praktiske væremåde ikke glemmes, den er endnu mere vigtig, for den er helt ens egen. Og man kan virkelig tale om praktiske øvelser, for ligesom ingen kan blive geni inden for nogen kunstart uden at øve og træne og have tålmodighed og arbejde og atter arbejde, er der heller ingen, der kan blive geni i kærlig livsudfoldelse til gavn og glæde for omgivelserne uden at træne og øve sig og gøre fejl, men lære af det og efterhånden udvikle et virkeligt menneskeligt kærlighedstalent.

At de kosmiske analyser er rigtige, vil den studerende kunne komme til kundskab om gennem sin kærlighedsevne og sin logiske sans. Begge disse bevidsthedskræfter må bruges, og jo mere man arbejder med disse kræfter i sit eget sind og søger at afbalancere dem, desto større mulighed er der for intuitions-energiens indtrængen i dagsbevidstheden. Og gennem intuitionen kommer man i kontakt med det universelle hav af viden, som er Guds bevidsthed eller den hellige ånd. ■

Værket *Det Tredie Testamente*

Martinus åndsvidenskabelige værk, kaldet *Det Tredie Testamente*, omfatter samtlige udgivne skrifter og symboler. Nedenfor er en kort litteraturoversigt.

- **Livets Bog (Bind I – VII)**
- **Det Evige Verdensbillede (Bind I – IV)**
- **Det Evige Verdensbillede IV***
- **Logik**
- **Bisættelse**

- **Yderligere bøger og artikler**

Mange artikler er udgivet i tidsskriftet 'Kosmos' og de følgende artikler er udgivet i småbøger:

Omkring min missions fødsel – Juleevangeliet – Gavekultur – Julelysene – Påske – Hvad er sandhed? – Pilatus, Kristus og Barrabas – Vejen, sandheden og livet – Dømmer ikke – Hvorfor skal man tilgive sin næste? – Tanker omkring påske – På kærlighedens alter – To slags kærlighed – Et glimt af verdensgenløsningen – Getsemane have – Den sekundære og den primære opstandelse – Pinseglans over livet – Blade af Guds billedbog – Reinkarnationsprincippet – Jeg'et og evigheden – Udødelighed – De levende væseners udødelighed – Gennem verdensaltets tomrum – Universets mælkeveje – Kosmisk bevidsthed – Kosmiske glimt – Det psykiske tempel – Den store fødsel – Mental suverænitet – Vejen til indvielse – Bønnens mysterium – Meditation – Det femte bud – Ud af mørket – 'Dyrets billede' og 'Guds billede' – Primitivitet og overtro – Bevidsthedens skabelse – Verdenssituationen og "Guds billede" – Guds skabelse af mennesket – Djævlbevidsthed og kristusbevidsthed – Lavintellektualitet og højintellektualitet – Primitiv og intellektuel gudsyndelse – Den længst levende afgud – Mellem to verdensepoker – Menneskeheden skæbne – Livets skæbnespil – Jordmenneskets skæbneårsag – Verdensreligion og verdenspolitik – Verdensfredens skabelse – Kulturens skabelse – Vejen til paradis – Menneskeheden ét med Gud – Åndsvidenskabens nødvendighed – Hinsides dødsfrygten – Den ideelle føde – Unaturlig træthed – Mentale fængsler – Livets vej – Menneskeheden og verdensbilledet – Omkring mine kosmiske analyser.

- **Det Tredje Testamente – Den intellektualiserede kristendom***

- **Artikelsamling 1**

Udgiver af *Det Tredie Testamente* i Danmark og internetboghandel: www.shop.martinus.dk
 Dansk internet bogguide: www.bogguide.dk

Forhandler af det originale værk:

Kosmologisk Information
 Klintvej 104, Klint
 4500 Nykøbing Sj.
 Tlf. 59 30 52 72
kosmo-info@olsen.mail.dk



"For ethvert individ eller for enhver sandheds-
søger gælder det altså om, i hans daglige
færden og oplevelse af livet, at finde de
væsener, de manifestationsformer, den lektur,
den beskæftigelse eller det lidet eller meget,
der for ham må være identisk med en absolut
livgivende eller stimulerende basis for hans
udvikling fra uvidenhed til viden,
fra mørke til lys, fra sorgens og skyggernes
mørke riger til kærlighedens lysende zoner
foran den evige Guddom."

Martinus



Livets Værksted tilbyder personlig rådgivning og praktisk undervisning i de åndelige livslove, principper og redskaber – eksempelvis karmaloven, reinkarnationsprincippet, tilgivelse, bøn, intuition – som beskrevet i Martinus Åndsvidenskab.

LIVETS VÆRKSTED
v/Maria Langekær
Telefon 30 30 59 79